

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemnik za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vse one čast. p. n. naročnike, katerim smo danes pridjali nakaznice, prosimo prav uljudno, da blagovolé poslati naročnino vsaj do sobote 17. dne t. m., ker drugače jim bode list ustavljen.

Upravništvo „Slovenskega Naroda“.

V Ljubljani, 14. januarja.

Razširila se je bila vest, da se hoče vlada ogerska pogajati s sedmograškimi Rumuni. Od kod je prihajala ta vest, mi ne vemo. Tako neverjetna pač ni bila, da bi se jej bilo na prvi pogled videlo, da je izmišljena. Pri vsem pritisku madjarske vlade ni položaj Madjarov posebno trden. Bil bi samo treba, da se organizujejo nemadjarke narodnosti, pa spravijo ogersko vlado v velike škripce. Mi vemo sicer, da Madjarom oblasti ni lahko izvit iz rok, ker imajo v gorenji zbornici veliko oporo; vemo pa tudi, da so že na Dunaji siti madjarske prevzetnosti, da bi jej radi naredili konec, ko bi to bilo lahko mogoče. Podpirali bi gotovo nemadjarke narodnosti, ko bi se te zares začele bolj gibati in bi bilo kaj upanja, da pridejo do kacega političnega upliva in veljave.

Izmej nemadjarških narodnostij v onostranski državni polovici so najbolj odločni in agilni Rumuni. Ko bi se jim posrečilo, da se zavežejo s Srbi, Rusini in Slovaki in tudi tem narodnostim ucepijo malo več poguma, utegnili bi pač Madjarom malo prikrajšati ošabnost. Zaradi tega bilo bi kaj lahko umljivo, če bi se Madjari poskusili pobotati z Rumuni, da tako preprečijo zvezo s Slovani. Saj so se tudi pobotali s Hrvati, jim dovolili precej obširno deželno avtonomijo, da so jih le odcepili od drugih ogerskih Slovanov. Gospodje v Budimpešti so za marsikaj pripravljani, da si le zagotové gospodstvo svoje.

Sibinjski list „Telegraf“, organ rumunskega metropolita, verjel je tej vesti in je zatorej objavil rumunske terjatve. Te so: da se uvede rumunščina v šole in v urade in dovoli popolna avtonomija rumunski narodni cerkvi. Te zahteve so gotovo opravilene. Prvo bi morala vlada že samo po sebi spoštovati, kajti utemeljena je v ogerski ustavi. §. 44. ustave ogerske zagotavlja isto tako, kakor člen XIX.

avstrijske ustave, popolno enakopravnost vseh narodnostij. O kaki predpravicu madjarščine ustava ne govori. Avtonomija rumunske cerkve je pa že zgodovinski utemeljena. Sicer je pa cerkevna avtonomija rumunske cerkve tako v zvezi z narodnostjo, da bi se že po ustavi morala spoštovati.

Rumunske zahteve vzbudile so veliko nevoljo v Budimpešti. Madjarski listi kar besné in pišejo, da take zahteve morajo vsakega madjarskega rodoljuba razjariti, ker so jako nesramne. Če bi se uresničile, razrušila bi se madjarska država in naredil konec jednoti madjarskega naroda. Ko bi privolili v take zahteve, odpovedali bi se bodočnosti naroda in dežele. Po takem kričanju madjarskih glasil pač ni pričakovati, da bi se vlada upala začeti kaka pogajanja. Iz njih lahko spoznamo, kakšno mišljenje vlada mej Madjari. Njih glavni smoter je pomadjariti vse nemadjarke narodnosti, raznaroditi vse, če ne gre z lepa, pa s silo. V sredstvih neso izbični. Služiti jim mora pritisk pri volitvah, urad, šola, otroški vrti, pa tudi cerkev, vse mora služiti njihovemu namenu.

Da pa madjarski listi tako oserno odgovarjajo na rumunske zahteve, temu se pa moramo vender čuditi. Od take pisave bi jih morali pač že odvrčati oziri na vnanjo politiko. Pomisliti treba, da zatiranje Rumunov vzbuja nevoljo proti nam v sosedni Rumuniji. Ta državica je pa že po svoji legi jako važen faktor. Posebno Madjari, ki vedno silijo Avstrijo na pota, na katerih utegne zadeti ob Rusijo, bi pač morali vse opuščati, da ne žalijo čuštva rumunskega naroda. Strast jih je pa že popolaoma zaslepila, da ne vidijo več zveze mej ogersko notranjo in vnanjo politiko. Pri tacih razmerah se pač ne bode čuditi, ako se tripelalijanci ne posreči pridobiti Rumunije na svojo stran.

S slovanskega stališča pa pač nemamo povoda žalovati, če se z Rumuni sprava ne naredi. Prežalostne skušnje imamo v naši državni polovici, kak namen imajo take sprave. Ž njimi se hoče podjarmiti slovanske narode. Če bi se bili Madjari sporazumeli z Rumuni, bi s tem večjo silo potem začeli madjarizovati Slovane. Poslednji bi se mogli temmanj ustavljati, ker bi se ne mogli več opirati na Rumune. S to spravo bi se bil morda skopal

grob mnogim ogerskim Slovanom. Zatorej moremo onim Peštanskim listom biti le hvaležni, ki so s svojo pisavo že v začetku preprečili tako spravo, če se je zares nameravala. Manj hvaležna seveda jim more biti skupna vlada, toda krivdo si mora le sebi pripisavati, ker je mnogo pripomogla, da je tako vzrasel madjarski šovinizem.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 14. januarja.

Shod čeških poslancev.

„Pozor“ priporoča, da bi se v kratkem sešel shod čeških državnih in deželnih poslancev s Češkega, Moravskega in iz Šlezije, da se posvetujejo o daljem postopanju. Tak shod se je že lani nameraval, pa so se bile pokazale razne ovire, isto tako tudi letos ni pričakovati, da bi se shod sešel. Nekateri gospodje v Pragi se boje, da bi shod kaj sklenil, kar bi jim ne ugajalo, ker hočejo le sami odločevati politiko.

Knjižura proti Mladočehom.

Grof Taaffe menda zmatra za svojo glavno nalogo uničenje Mladočehov. Koliko je že storil v ta namen, pa vse brez uspeha. Da bi jim spodkopala vlada stališče, hoče se še ta mesec mej narod razdeliti v veliki množini knjižura proti Mladočehom. Spisal jo je neki Staročeh in izdala se bode na vladne stroške. Kakor vsi prejšnji vladni napori, tako tudi ta knjižura namenjena svojega ne bode dosegla. Vlada bi se morala poprijeti drugih sredstev, če hoče uničiti Mladočeha. Ozirati bi se morala na želje naroda češkega.

Brezverska srednja šola.

V Suczavi v Bukovini je velika gimnazija, na kateri se ne poučuje veronauk. V spričevala zapisujejo opazko, da se na tem zavodu veronauk ne uči. To šolo pohaja nad 200 učencev, mej katerimi je nad polovica židov. Tako urejena šola se pač ne ujema z avstrijskimi zakoni in se je zatorej čuditi, da naučna uprava tak nedostatek trpi. Da bi v naučnem ministerstvu o tem ničesar ne vedeli, si pač misliti ne moremo.

Otroški vrti mej Slovaki.

Vladni list „Nemzet“ nujno priporoča, da naj se hitro snujejo otroški vrti mej Slovaki, da bode vsaj bodoče pokolenje po jeziku in mišljenju madjarsko. Karakteristično za razmere na Ogorskem je, da se še vladnim glasilom več ne zdi potrebno,

LISTEK.

Milan.

Črtica iz življenja.

(Za „Slov. Narod“ napisal Fr. d. P. Ž.—č.)

(Dalje.)

Bilo je okolu velike noči. Milan je čital nekega dne iz gledališkega oznanila, da se na večer poje „Židovka“ — a odzdog je bilo z velikimi črkami napisano — kar je mlademu dijaku pri čitanju v prilog bilo — da „gospodična Marietta Paoli v ulogi Rahele prvokrat stopi pred slavno občinstvo.“

Otroka še nesta imela pravega pojma o gledališči in operi; ono malo, kar je jima Jelkin oče, če je bil dobre volje, pripovedal, ni zadovoljavalo, da jima razbiatri pojmove o gledališči. Milan je trdil, da mora v gledališči biti še večih krasot, ker se lepo poje, a ne kriči se in ne tuli, ko v circusu in menažeriji. Jelka je mislila, da se mora radi tega poprašati pri njenem očetu, ker on ji je bil avtoritet pri vprašanjih v gledališči in o glasbi. Otroka sta vedela tudi to, da se v gleda-

lišči svira, da ljudje, pravi, živi ljudje pojejo in govorijo, da se vidijo kraljevi in grofovi, da se strelja s pravimi puškami — ali židovka?!

Gospa Miličeva, slušajoč ta razgovor, iznenadi otroka, da ja povede na večer v gledališče. Spopala jo je neka želja, da spet jedenkrat sluša divne zvoke Hallévy-jeve glasbe. Spominjal jo bode ta večer lepih preteklih dnij, ko je še dekle mnogokrat videla vitkega mladenca zamišljenega stati blizu njenega sedeža v gledališči; čutila je vsakokrat, kako njegovo oko polno ljubezni počiva na njej, — čutila je, kako ji srce hitreje bije, kako se ji duša polni z neko neznano slastjo. — To srce bije še zdaj za njega, — ali njegovo oko je ugasnilo, Milanovega očeta ni več. — Naj se bude lepi spomini! Navadno biva, da nam je to vse, kar nam je ostalo od prošlosti, od sreče.

Otroka ne bota še umela glasbe, pa vsaj mlademu detetu je dosti, da vidi sijajno razsvetlavo, oder, kostume, mladi duši se odpira nov svet, fantazija se budi, in dete pade od zahvalnosti in sreče mili materi okolu vratu, da mu je pribavila toliko užitka.

Jelki so se v duši ponavljali vsi pojmovi, kar jih je imela po ališanji o gledališči — in danes,

za nekoliko ur že, — da vse to vidi s svojimi očmi, pa da svoje praznično krilce obleče. — Temne oči se dekletu žare, usteca nabere v radostni posmeh, a ročice drži čvrsto sklopljene . . .

Gospa Miličeva ne bode požalila male žrtve za to ljubeznjivo dečico.

Drugi dan je bila nedelja. Hej, to je bilo razgovora in zabave!

Jelke se je silno dojmila glasba in petje. Mnoge napeve je zapamtila, ter jih sedaj ponavljala in z ročicama gestikulovala ko na odru. Glas njen je bil ko škrančev. Pa ti venci, ki so jih metali sinoč pred mlado pevkinjo na oder, pred Marietta Paoli, ki je včeraj prvokrat stopila pred „slavno občinstvo!“ —

„Ko odrastem, naučim se tudi jaz peti, pa pojdem v gledališče“, de Jelka resno, „pa dobim tudi toliko vencev in cvetja, kakor gospodična Marietta Paoli včeraj.“

Ofel je slušal mlado hčerko, pa se zadovoljno smešil: „Če ti dado štipendij za konservatorij, moglo bi biti!“

Dekletce na te besede očetove radostno pljesne v one lepe, oble ročice, oči se ji zažare in ne ve odgovora.

prikrivati madjarskih smotrov, temveč priznavajo, da se hoče pomadjariti vse nemadjarske narodnosti.

Vnanje države.

Italija in Vatikan.

Italijanski liberalni listi razširjajo vesti, da Vatikan zlorablja dovoljeno mu carinsko svobodo, da prodaja umetnine v inozemstvo. Neki liberalni list celo priporoča, da bi vlada italijanska vsela Vatikanske umetnine v varstvo, da jih vseh ne odpravijo iz Italije. Vatikanska glasila pa odločno oporekajo trditvam liberalnih časopisov. Da bi se upala italijanska vlada polastiti Vatikanskih umetninskih zbirk, mi tudi ne verjamemo in bi tudi temu ugovarjale druge vlasti.

Lucki

je sedaj v Peterburgu v preiskavi. Pisal je v Bolgarsko, naj mu pošljejo plačo, kolikor jo ima še dobiti in njegove vrednostne papirje, ker je brez denarnih sredstev. Kaj je Lucki zakrivil, utegnemo izvedeti, kadar pride pred sodišče, kajti administrativnim potom ga najbrž ne bodo pregnali v Sibirijo, ker bi ga sicer ne bili odpeljali v Peterburg.

Padlevski.

Osoba, katero so prijela španjska oblastva, je zares podobna Padlevskemu in sama trdi, da je zares umorila ruskega generala Seliverstova. Preiskovalni sodec pa vender dvomi, da imajo res ruskega nihilista v rokah, temveč misli, da ima opraviti le z nekim blaznencem, kateri je slišal nekaj praviti o Padlevskem. Daljša preiskava bode že natančneje določila. Španjska oblastva bodo izročila prijeto osobo Franciji, če bode ta to zahtevala; sicer jo bodo pa izpustila.

Nemški državni zbor

se je včeraj zopet sešel. V tem zasedanju se bode posvetoval tudi o varstvu delavcev, kar bode gotovo vzbudilo živahno debato. Socijalisti neso zadovoljni z vladno predlogo, ker se po njih mislih ne ozira dovolj na interese delavcev, nekateri drugi poslanci pa vidijo v predlogi nevarnost za nemško industrijo.

Predlog, da naj bi se dovolilo jezuitom povrniti se v Nemčijo, pa v letošnjem zasedanju najbrž ne pride na vrsto, kajti sedemnajst iniciativnih predlogov ima prednost pred njim. Došlo je pa državnemu zboru mnogo peticij, da naj se jezuitom povrat nikar ne dovoli.

Dopisi.

Iz Celovca 12. januarja. [Izv. dop.] Našim Nemcem pretresla je zadnja impozantna Einspielerjeva slavnost, ki se je vršila tukaj dne 26. novembra pr. l. vse kosti in tako zelo tudi njihove možgane, da še danes ne morejo pozabiti te nesreče, da se je toliko število Slovencev, mej njimi mnogo odličnih mož, zbralo v nemškem (?) Celovcu. Slavnosti same naši „liberalni“ listi in njihovi matorji neso toliko napadali, ker neso imeli na njej ničesar kritikovati, kajti izvršila se je sijajno in to je že dovolj uzroka, da se mora molčati, kar je zanje seveda najbolje bilo. Manj previdno pa so se obnašali zoper tedanje popoldansko zborovanje, ki ga je priredilo naše vrlo slovensko politično društvo, in to zgolj iz tega namena, ker je bil poljedelski minister grof Falkenhayn toliko predrzen, da je na odborovo prošnjo dovolil priti c. kr. tajniku kmetijske družbe Kranjske, g. Gust. Pirca, v Ce-

„A kaj je to stipendij in konservatorij?“ vpraša Milan, kojemu je nekako čudno pri sreci bilo; bal se je tudi, da ga te čudne reči ne oddele od mile prijateljice.

Sedaj sta morala gospa Miličeva in oče Jelkin zadovoljiti radoznalosti otrok in vprašanja in odgovaranja ni bilo ni konca ni kraja. — Največ vprašanj stavilo se je glede „Židovke“. Zakaj je njen oče koval, a praznik je bil? Zakaj so vrgli njegovo hčer Rabelo v žareči kotel — a kriva ni bila? Pa zakaj je prišla nazaj ven iz kotla, ko so gledalci pljeskali? — Jeli zato, da ne bi ljudje pomislili, da je poginila v njem? . . .

Avtoritét, ki ga je dosedaj imel Milan nad Jelko, prestal je od tega večera. V svoji fantaziji si je slikal Jelko slavno pevkinjo, na kojoj bodo ljudje sipali vence in cvetje. . . . A Jelka je tudi rada govorila o svojem znanji, kako se bo krasno nosila in kako divno bode pela. Milan si bo moral kupiti tako „črno steklo“, kakor ga imajo drugi v gledališči in v prvi vrsti bo moral sedeti, ko bo Jelka pela, da jo bolje vidi in čuje. Oče njen ne bo več v onem kotu orkestra v rog puhala, nego v sredini bo mej godci sedel v črni obleki in dajal jim takt. . . .

Oj, mladostne sanje! Lepe ste ko pomladno cvetje na rosni trati, ali brzo minete, brzo minete. . . .

(Dalje prih.)

lovec in govoriti pri shodi Slovencev o živinorejji in gospodarstvu v njim umevnem domačem jeziku.

Poslanec Hock (ali kakor ga je „Slovenski Gospodar“ imenoval: baron Hock) je zaradi tega, kakor že znano, s svojimi enakomislebimi tovariši še tisti dan naskočil potom interpelacije v dežel-nemu zboru deželnega predsednika Schmied-Zabierowa, in ko mu ta ni vedel, ali, da bi se ne zameril svojim zvestim pristavcem, morda tudi ni hotel kaj odgovoriti, zaletel se je še v državnem zboru naravnost v poljedelskega ministra samega, kjer pa je skupil, kar je iskal.

Mej tem pa so naši nemški „liberalni“ listi hiteli udrihati sedaj po jednom in zepet po drugim ter v jednomer poudarjali, da je mesto Celovec „stramm-deutsch“ in „kern-deutsch“. Na razne osnovane in lažnjive napade prisiljen je bil torej odbor slovenskega političnega društva po svojem podpredsedniku poslati listu „Freie Stimmen“ popravek, v katerem so se ovrge vse laži znanih „liberalnih“ pisuov in renegatov, mej drugim pa se je tudi izreklo, da ni res, da bi bil Celovec „eine rein deutsche Stadt“, marveč se je dokazalo, da je v istini **ponemčeno** mesto, kajti odlični statistik Ficker, sam Nемеc po rodu in duhu, navaja v leta 1869. uradno izdani knjigi: „Mittheilungen aus dem Gebiete der Statistik — Die Völkerrstämme Oesterreichs“ v tabeli na strani 92, da je bilo l. 1857. v Celovcu še 63,7% Slovencev in le 36,3% Nemcev. — Te številke pa so naše paugermane dočela spravile iz konteksta in jeli so besneti ter iskati po vseh koncih in krajih po navedeni knjigi, v listih pa se neznauski repenčili ter zagajali kakor po navadi v prvi vrsti v „privandrane Kranjce“, češ, da le ti vse staknejo, kar jim je neljubo čuti in da je torej grda predrznost, kaj takega trditi o nemškem (?) mestu Celovcu.

Ko pa so po velikem trudu Fickerjevo knjigo vender-le staknili in to našo trditev našli tiskano črno na belem, počeli so jim samega strahu lezti lasje na kviško in dolgo je trajalo, predno so našli koga, da je v tej zadevi imel „korajžo“, kaj spregovoriti, kajti v to podati se je moral le človek, ki je „blamaž“ že navajen in ima tudi trdo nemško kožo, koje se nikaka smola več ne prime.

Na soboto dne 3. t. m. sklical je naš Celovški, že nekaj časa sem na sušici hirajoči „Communal Verein“ zopet jedenkrat nekak shod in k l. točki, ki je bila na dnevnem redu, „Zur Hebung des Fremdenverkehrs in Kärnten“, poprijel je za besedo naš iz Nemčije semkaj privandrani Veliko-Nемеc in tajnik tukajšnje kmetijske družbe Kozma Schütz, ki se ni pozabil mrzlega curka poljedelskega ministra grofa Falkenhayna, ki je ob jednom s Hockom veljal tudi njemu samemu, ter govoril mej drugim take bedarije, da smo se iz celega srca smijali, ko smo v „Freie Stimmen“ čitali, na kak način, da ta gospod misli pospešiti „die Hebung des Fremdenverkehrs“ in kake misli da ima o Fickerju, o moži, ki je bil svoje dni v tej stroki pripoznan kot prva kapaciteta ne le samo po Avstriji, marveč po vseh večjih evropskih državah. Sedaj pa pride živinozdravnik g. Schütz in govori svojim brunnim nemškim dušicam o statistiki in pravi: „Was die aus Ficker citirte Ziffern anbelangt, so sei Ficker keine (!?) Autorität“ i. t. d. Za Boga, g. Schütz! Kam ste li mislili, ko ste to gorostasno bedastočo o Fickerji izpregovorili. Ali imate res tako malo pojma o tem moži, da mislite, da ste Fickerjeve trditve že ovrgli s tem, ako ste samo izrekli, da se je morda le pika (! brr!) pri številkah napačno nastavila? Najbrže vam je morala pri tej priliki stopiti v možgane Vaša rimska voda, koje ponujate po slovenskih listih v slovenskih inseratih Slovencev, kakor pravite, da se jim bode pamet razvedrila. To svojo „rimsko brozgo“ le zaradi tega Slovencev ponujate, ker je mej Nemci spečati ne morete. V tem slučaju so vam Slovenci dobri; mi pa si usojamo vsem pravim slovenskim rodoljubom priporočati, naj vržejo vsak tak vodeni pojav Germana Schütza (znan pod imenom Römer-Quelle) od sebe, da bode sedaj njemu samemu več vode preostajalo v ta namen, da si opera svoj jezik.

Učeni (!) gospod govornik je dalje še posebno poudarjal, da je treba varovati mestu Celovcu nemški značaj, a povedal pa ni sredstva, kako naj bi se to storilo. Ako bi nemškim Celovčanom slovenski kmet z dežele ne prinesel jestvin v mesto in kranjski kmet špeha in svinjskega mesa, še živeti bi jim ne bilo mogoče, kajti pri nemških kme-

tih je „fortšrit“ tudi v tem zmiu že tako dozorel, da najraje vse sami doma pojedó, meneč si, da si je Bog sebi najpreje brado ustvaril. V četrtkih in deloma tudi ob nedeljah je Celovec slovensko mesto, ker na trgu govori vse le slovenski. Isto tako je skoro po vseh prodajalnicah v Celovci pri prodaji slovenski jezik v navadi in tudi napisi po raznih prodajalnicah pričajo dovolj jasno o Slovenceh, če tudi se napisejuje imena v spakedranj nemščini, kakor n. pr.: Adlansnig, Blassnig, Dobernig, Grebitschitscher, Jergitsch, Jessenitschnigg, Jessernigg, Juriantschitz, Kersche, Köntschnigg, Kossmazh, Lessitschnigg, Mozhnigg, Mratschniger, Muchitsch, Natwesnigg, Nedoschiwil, Nowatschek, Obiltschnigg, Oriagg, Orasch, Pleschiutschnigg, Pobaschnigg, Pogatschnigg, Pollanz, Podschlepp, Rasetschnigg, Ratschnig, Scheriau, Schiberth, Schmeschitz, Schocklitsch, Skalla, Slawenig, Sokoll, Tachermeriak, Traun, Tscherne, Tschernitz, Tschinkowitz, Tschugg, Wergles, Wewerca itd, itd.

Ali neso to, gospod Schütz, žive priče, da Celovško mesto nikdar ni bilo pristno nemško mesto? Ali hočete mari še kaj več dokazov? Ako pa hočete Germani ostati sami mej seboj, potem obdajte Koroško s kitajskim zidom in ne posvetujte se o „Hebung des Fremdenverkehrs“, ako ga na tak način razumevate, kajti pred vas poklekovati in moliti vas liki malika tujci ne bodo hoteli, — ker bi tako malikovanje ne bilo v nikakeršni primeri z dobrotami, koje morejo na Koroškem uživati tujci, kajti dobiček imajo od njih v prvi vrsti le domačini sami in g. Schütz, ako mu prav veliko vode popijó.

Kar se tiče oblike govora g. Schütza, moramo pa odkrito izraziti, da se čudimo njegovi fini in toliko hvalisani nemški olikanosti, kajti besede, kakor: „abgeschmackte Behauptung“, „unerhörte Frechheit“ itd., jasno pričajo, kje je mož vzrastel in kje se je olikanosti učil. Tudi to, da trdi, da je že 25 let, odkar je on v Celovec prišel in da je bilo pri njegovem prihodu ravno tako, kakor sedaj, vse nemško, ni za nas merodajno. In ker omenja jedini razloček ta, da je bil namreč takrat le jeden sam Einspieler v Celovci, sedaj jih je pa več te vrste tukaj delavnih, štejejo si to njegovo laskavo pripoznanje le v čast, kajti vsaj tudi on v prvi vrsti pripada v kategorijo onih tukajšnjih Nemcev in nemčurjev, ki so se pred dvema letoma veselili smrti našega prvobornitelja Andreja Einspielerja ter po vseh nemških listih trobili „hosano“, zatrjujoč, da se je s tem možem podrl zadnji steber slovenstvu na Koroškem. Ne, ni se obistinila ta vaša vroča želja. Slovenstvo na Koroškem hoče in mora živeti! Za to skrbela bode že slovenska naša zavest!

Od Savinje 12. januarja. [Izv. dop.] V jedni zadnjih števil „Slovenskega Gospodarja“ udrihal je neimenovani člankar neusmiljeno po narodnjakih Šentjurskih, ki so se protistavljali herostatičnemu počenjanju novodobnih domačih prorokov, očital jim je nadalje, da so bili v „Brusu“ priobčeni telegrami in drugi dovtipi, tikajoči se častnega občanstva občine Gomilsko podeljenega gosp. okrajnemu sodniku Karolu Tertniku pisani v sv. Juriji, ter prorokoval, da je bilo vse to pisano le zaradi neke pravde občine Grajske vasi proti Gomilski. Pravil je, da naj dotični „Brusov“ dopis in njegov pomagač le počakata kratek čas, izid te pravde izvesta v kratkem. In izvedeli smo izid, in sicer jako dovoljen. Cela afera je ta. Proti občestlanemu županu Grajske vasi gospodu Gašperju Šornu uložili so nekaterniki, katere nepristransko postopanje imenovanega gospoda bode v oči, pri državnem pravdništvu zatožbo zaradi krive prisega. Tu imamo najsijajnejši dokaz, kako daleč človeka zapelja — servilizem — klečeplastvo. Dobro nam je znan protektor občine Gomilske, in kot tak najbrž zariti — ovaduh gospoda Gašperja Šorna.

Gospoda! globoko ste padli. Vi dolžite moža, katerega je Nj. Velečastvo presvetli cesar sam odlikoval s srebrnim križcem za zasluge, moža, ki je že nad 40 let svoji občini skrben in vesten predstojnik, sivolasega starčka, čegar značaj je čistejši liki bleščemu zlatu, tega vi dolžite krive prisega. Vse se lahko v sedanjem prozajičnem času doživi, a da bi vi bili padli na stopinja ovadustva, tega nismo pričakovali.

Obravnava v tej stvari bila je dne 15. grudnia 1890. l. Toženca branil je g. dr. Hrašovec, državno pravdništvu zastopal je dr. Gallé. Kakor je bilo pričakovati, je bil g. Šorn — oprošten.

Hudo moralo je boleti g. Šorna, videčega,

kako grenijo predvečer njegovega življenja dni, toda v tolažilo mu je lahko služila njegova neomadeževana preteklost.

Toliko v odgovor dopisniku Slov. Gospodarja. Ne bili bi napisali teh vrst, a da naj svet izve, kako da je bil opravičen dopis v „Slovenskem Gospodarju“, storili smo to.

Verjamemo, da se bodo radi današnjega dopisa preganjali morebiti čisto nedolžni narodnjaki, a prosimo jih ob jednom, naj gotove gospode radikalno poučé, kako se jim je obnašati. — ? —

„Slavčev“ občni zbor.

Dne 11. januarja t. l. ob 3. uri popoldne vršil se je v salonu pri „Zvezdi“ (Ferline) občni zbor slovenskega delavskega pevskega društva „Slavec.“ Navzočih bilo je 34 rednih in podpornih članov. Predsednik g. Valentinčič otvori občni zbor, pozdravi navzoče in v primernem nagovoru omenja važnejše dogodke pretečene poluletné dobe. Spominja se umrlih članov, posebno britke izgube društvenega tajnika Pakka in odbornika Kavčiča. V znak sožalja ustanejo navzoči. („Slava“-klici.)

Nagovoru predsednikovemu sledilo je poročilo tajnikovo. Društveni tajnik g. Slatnar prebere daljše poročilo o društvenem delovanju ter omenja, da se je od zadnjega občnega zbora do danes za društvo „Slavec“ zgodilo marsikaj važnega glede napredka v vsakem oziru. Pri zadnjem občnem zboru izvolilo si je društvo velezaslužnega skladatelja g. Nedvêda svojim častnim članom, kateri je zagotovil društvu „Slavec“ vedno svojo naklonjenost in mu podaril dva krasna nova zbor. — Povodom poroke nadvojvodinje Marije Valerije priredil je „Slavec“ dne 30. julija ob 9. uri zvečer veliko serenado in baklado pred stanovanjem deželnega predsednika. Ko se je istemu šla poklonit deputacija, izrazil je svojo najpopolnejšo zadovoljnost v delovanju potrebnega, dosedaj jedinega slovenskega pevskega društva v Ljubljani. — Dne 10. avgusta napravilo je Ptujsko slovensko pevsko društvo veliko pevsko slavnost v Mariboru. Povabilo je tudi „Slavca“ k sodelovanju. Kljub nekaterim malim oviram udeležil se je „Slavec“ s 40 člani, mej njimi g. Meden. Ta izlet bil je prvi „Slavčev izlet na Štajersko. (Tajnik opisuje izlet obširnejše.) — Oddelek pevskega zbora društva „Slavec“ sodeloval je tudi pri Ravnikarjevi slavnosti na Vačah. Dne 7. in 8. septembra bila sta za Štajersko dva važna dneva. „Celjski Sokol“ praznoval je svoje rojstvo z veliko slavnostjo, h kateri je pa povabil tudi „Slavca“. Društvo „Slavec“ se ni ustrašilo dolge poti, temveč, ocenjujoč važnost te slavnosti, podalo se je v drugič mej vrle slovenske Štajerce, kjer je bilo tudi v Celji kakor v Mariboru vsprajeto z naudušenostjo. V Celji imelo je važno nalogo, da je često nastopalo s priljubljenim slavcem Medenom in znanim opernim pevcem Nolljem. Bilo je povsod odlikovano z burnim odobravanjem. (Tudi ta izlet opisuje tajnik obširneje.) Dne 14. septembra imelo je društvo „Slavec“ pevski večer v dobrodelen namen. O Vseh svetih pel je „Slavec“, kakor običajno vsako leto, svojim umršim članom in prijateljem na novem pokopališču žalostinke. — Kakor prejšnja leta, tako je tudi lansko jesen otvorilo društvo pevsko šolo pod vodstvom g. pevovodje viteza Janušovskega, v katero se je upisalo precejšnje število novincev. Dne 9. novembra priredil je „Slavec“ v restavraciji hotela „Evropa“ prav dobro obiskan Martinov večer. — Veliki Nedvedov koncert, kateri se je imel vršiti v začetku meseca novembra ali decembra, moral je izostati, ker je deželni odbor redutno dvorano prepustil vodji nemškega gledališča.

Zadajo točko preteklega poluletnja izvršilo je društvo „Slavec“ s Silvestrovim večerom, kateri je bil tako dobro obiskan, da so bili vsi prostori napolnjeni. Pri tem večeru sodelovala je prijazno gospodična Nigrinova, kateri badi izrečena najtoplejša zahvala, g. Meden in sl. vojaška godba. Večer bil je izborno prirejen v splošno zadovoljnost mnogobrojnega občinstva. Tako završilo je društvo „Slavec“ pretečeno leto z nado, da mu ostanejo zvesti vsi, dosedanji podporniki, k tem pa se pridružijo tudi še drugi; saj je razvidno, da društvo deluje vedno in bode delovalo v prospéh slovenskega naroda, kajti malo je bilo narodnih slavnostij, pri katerih je bilo pogrešati „Slavčev“, ako jim je bila udeležba sploh mogoča. — Odbor društva „Slavec“ imel je v teku te dobe 10 odborovih sej in več mejsebojnih važnejših pogovorov glede dru-

štvenega položaja. Koncem svojega poročila podarja tajnik potrebo složnosti o pevskem zboru, izreka zahvalo vsem društvenim podpornikom, ter zakliče občnemu zboru „Na zdravje!“

Izvrstno sestavljeno poročilo bilo je vsprejeto z živio-klici in občni zbor izrekel je marljivemu tajniku toplo zahvalo.

Iz poročila blagajnikovega povzamemo, da je imelo društvo v pretečenem celem letu skupnih dohodkov 1280 gld. 21 kr. in skupnih stroškov 1064 gld. 41 kr., preostanka torej 215 gld. 80 kr. Občni zbor izrekel je zahvalo blagajniku g. Dekvalu. — Revizor g. Trampuš poročal je, da se je našla blagajnica v popolnem redu.

Po tem poročilu bila je na dnevnem redu volitev novega odbora. Izid volitve bil je naslednji: Predsednik: Ignacij Valentinčič; podpredsednik: Ivan Dražil, tajnik: Anton Slatnar, blagajnik: Martin Mezeg; odborniki: Viljem Černe, Ivan Legat, Karol Vidmar, Viktor Bajec in izmej podpornih članov soglasno Anton Trstenjak, revizorjema: F. Glinšek in Josip Gecelj.

Po volitvi bili so razni nasveti in interpelacije. G. Dražil predlaga, da bi društvo gledalo na to, da bi si pridobilo več novih članov in priporoča, da bi se naprosilo kakega rodoljubnega trgovca, kateri bi hotel blagovoljno prevzeti oglasila novo pristopivših članov. Predlog bil je z veseljem vsprejet in novemu odboru izročena bila je stvar v izvršitev. —

Razni nasveti, kakor o napravi društvene obleke, o napravi piramide umršim članom na pokopališču pri sv. Krištofu, o nakupu novega klavirja itd. izročé se tudi novemu odboru v pretres in nadaljno potrebno ukrepanje. — Občni zbor izreče potem zahvalo dosedanjemu odboru za marljivo delovanje in pevovodji gosp. vit. Janušovskemu za njega izvrstno vodstvo pevskega zbora. Ker so bila za društvo vedno važna in koristna poročila v časnikih, izreče občni zbor zahvalo vsem uredništvom za njih naklonjenost in podpiranje v društvenem napredku.

Po raznih manjših interpelacijah zaključí predsednik občni zbor, kateri je trajal blizu štiri ure, se zahvali udeležencem na udeležbi, na kar so peveci zapeli.

Tako se je završil občni zbor tega društva, katero se vedno lepše razvija, katero se požrtovalno udeležuje vsake narodne slavnosti, da jo povečuje s krasnim svojim petjem in kateremu prav iz srca zakličemo: „Vivat. floreat, crescat!“

Domače stvari.

— (Premembe v notarstvu.) Premešeni so nastopni gg. notarji: Ivan Plantan iz Radovljice v Ljubljano, Alfred Rudesch iz Ilirske Bistrice v Radovljico in Janko Rahné iz Senožec v Ilirsko Bistrico.

— („Glasbene Matice“) novi moški zbor ima pevsko skušnjo jutri četrtek zvečer ob 8. uri v prostorih društva v Špitalski ulici.

— (Bicikliška akademija) v soboto dne 17. januarja 1891 bode res neka posebnost za Ljubljano. Kakor čujemo je zanimanje izredno in se prav pridno kupujejo ustopnice. Obljubili so slavnosti prisustovati po večji deputaciji tudi bratje Hrvatje. Iz posebne prijaznosti sodelovale bodo pri živih podobah tudi dame, katere so se po neljubi pomoti na vabilih izpušile. Ker se je razpošiljanje vabil vršilo v največji naglici, bil je morda kdo, ki bi se rad udeležil te veselice, prezrt in prosimo zato dotičnike, da se blagovole pravočasno oglasiti v lekarni gosp. pl. Trkozcy-a ali v prodajalnici gosp. F. Sossa v Ljubljani.

— (Fr. Ondříček v Trstu.) Na poziv nemškega Schillervereina sodeloval je slavni češki virtuoz v koncertu, ki ga je priredilo omenjeno društvo, ter očaral vse občinstvo s svojo divno igro. Sodelovala je tudi gospa Podgornikova, o kateri se je slavni umetnik izrekel prav laskavo. „Edinost“ obžalovaje konstatuje, da slovanski krogi Tržaški neso porabili ugodne prilike, da bi bili priredili kaj specifično slovanskega. Morda se to dá poravnati pri drugi priliki.

— (Naznanilo in vabilo.) Podpisani odbor narodne čitalnice Ljubljanske si usoja vsem č. p. h. društvenikom uljudno naznanjati, da priredi „Čitalnica“ v letošnjem predpustu dva plesa, in sicer: V soboto dne 24. januarja: mali ples. V nedeljo dné 1. februvarja: Vodnikov (sijajni) ples.

K malemu plesu je pristop dovoljen izključljivo le društvenikom čitalniškim, k Vodnikovemu (sijajnemu) plesu pa tudi po društvenikih upeljanim gostom. K malemu plesu je priti damam v koncertni toaleti. Go (bo oskrbljuje pri obeh plesih c. in kr. vojaška godba domačega pešpolka baron Kubn št. 17. Za Vodnikov (sijajni) ples se posebna vabila ne bodo razpošiljala. Začetek obema plesoma točno ob 8. uri zvečer. V Ljubljani dne 10. januarja 1891. K mnogobrojni udeležbi vabi najprijaznejše odbor.

— (Iredenta v Dalmaciji.) Ves svoj strup koncentrujejo iredentovci v Dalmaciji zdaj v glavnem mestu v Zadru, kar nam priča naslednji dogodek, ki ga na kratko povzamemo „Nar. listu“. Na Silvestrov večer došlo je pet prostovoljcev v „Grand hotel“, kjer je bil koncert. Ker so se mej seboj pogovarjali hrvatski, približa se jim jeden italijanašev ter z družimi govorišči počne psikati in kričati: „Viva Zara italiana“ itd. Prostovoljci umaknili so se v drugo kavano v zadnjo sobo, a tu jih je napala druhal z žvižganjem in groženjem ter kričanjem: „Viva l' Italia!“ „Cavre de Croati!“ „Fuori i Croati!“ „Viva Zara sempre italiana!“ Prostovoljci so odločili, da ne bi se kri prelivala, da le v skrajnem slučaju rabijo orožje. Druhal odide, a za jedno uro povrne se pomnožena, ter jih obkoli tako, da jim niti ni bilo mogoče poslužiti se orožja v obrambo. Jednemu iztrgali so sablo ter jo odnesli. Ko so se pozneje nekateri meščani pritožili komisarju mestne policije, o kateri ni bilo duba ne sluha, odgovoril je, da bi dotični morali iti v čitalnico, ako so hoteli govoriti hrvatski. Pri obeh teh izgredih imeli so veliko besedo nekateri c. kr. vladni uradniki, kar nekako čudno pojasnuje ves položaj, na katerega „Nar. list“ opozarja posebno novega g. namestnika Davida.

— (Stenografsko društvo) v Zagrebu. Kakor smo že poročali, hoté nekateri prijatelji stenografije v Zagrebu zopet oživiti nekdanjo društvo, ter bode glavni shod v to svrhu dne 25. t. m. Stenografija je postala dandanes prepotrebna vsacemu, ki se giblje v javnem življenju. Na Nemškem n. pr. je 726 stenografskih društev in se uči v šolah nad 100 000 mladeničev stenografije. Pri sodiščih, v boljih odvetniških pisarnah nabajajo se tudi v naši državi skoro povsod mlaje moči, ki so stenografovanja zmožne. Istotako v večjih trgovskih hišab in kreditnih zavodih. Zanimivo je, kar se pripoveduje v slavnem naravoslovci Brehmu. Pošiljal je s svojih znanstvenih potovanj svoji soprogji vsak dan jeden stenoogram, ki ga je ona prepisala. Ko se je vrnil domu, našel je rokopis za svoje slavno delo „Thierleben“ že za tisek prirejen. Na Hrvatskem pridobil si je naj več zaslug za stenografijo prof. Magdič, ki je priredil sistem Gabelsbergerjev za hrvatski jezik. Profesorji Vamberger v Karlovcu, Mikolič v Vinkovcih in dr. Varičak v Bakru trudijo se za razširjevanje stenografije na Hrvatskem.

— (Iz Št. Vida nad Ljubljano) se nam piše: Naša čitalnica je imela svoj redni občni zbor na Sv. treh kraljev dan. Udeležilo se ga je nad polovico članov. Poleg navadnih poročil je bil na dnevnem redu tudi razgovor o prerobenju čitalnice. Upati je, da se še marsikdo upiše vanjo, saj je pri nas dosti mož in je le nekoliko dobre volje treba. V odbor so bili voljeni gg. S. Jovan, predsednik. Št. Pečnik, podpredsednik, J. Žirovnik, tajnik, A. Belec, blagajnik, J. Miklavčič, knjižničar. Fr. Jenko in A. Goljar, odbornika, Iv. Kremžar in M. Rosman pa namestnika.

— (Iz Šent-Anske doline pod Ljubeljem) se nam piše: Kakor čujemo, uvrščena je naša šola v III. razred, učitelj ima torej 500 gld. letne plače. Zaradi slabejega stanovanja dobiva učitelj tudi od družbe sv. Cirila in Metoda tako dolgo po 100 gld. na leto, dokler ne bode novo šolsko poslopje gotovo. Za silo lahko tudi že sedaj v šoli prebiva. Srčno želimo, da se skoro usmili kakšen učitelj naših otrok, ki so jako pouka potrebni.

— (Narodna čitalnica v Kranji) priredi dne 18. t. m. v društvenih prostorih veselico s tombolo in plesom. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustop imajo le društveniki. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Iz Kostanjevice.) Dne 6. januarja zmrznil je Jož. Božič iz Prašne vasi v Kostanjeviški občini, vračevaje se iz Kostanjevice domov, komaj 2 streljaja od doma. Nasrkal se je bil šnopsa, potem pa šel poldrugo uro daleč domov. Sneg je bil velik, in še trezen bi bil imel dovolj, ako bi bil moral iti v hrib po tako slabem potu. Ni čuda, da je

onemogel in zaspal v snegu. — Istemu očetu sta pred nekaj leti prav pred hišo zmrznila 2 otroka. Strah ja je bilo v hiši in šla sta starišev iskat; pri tem pa sta ostala zunaj in zmrznila.

— (Veteransko društvo v Tolminu.) Pravila temu društvu potrdilo je c. kr. namestništvo v Trstu. Občni zbor društvenikov volil je stalni odbor. Predsednik je g. Anton Devetak, denarničar g. Josip Premerstei in tajnik g. Božidar Trugar, odborniki pa gg.: Janežič (podpredsednik), Andrejčič, Vogrič in Vrtovec. Društvo ima premoženja 318 gl.

— (Vabilo.) Podružnica „sv. Cirila in Metoda“ za Beljak in okolico bode imela v nedeljo dne 18. januarja 1891, ob 3. uri popoldne svoj letni občni zbor v gostilni gosp. Hasslerja na Brnci po sledečem dnevnem redu: 1.) Ogovor načelnikov. — 2.) Poročilo tajnikovo, blagajnikovo in knjižničarjevo. — 3.) Volitev dveh pregledovalcev računov. — 4.) Volitev novega odbora. — 5.) Slučajnosti. — 6.) Domača zabava z raznimi govori, deklamovanjem in petjem. — Ob jednem se bodo vsprejemali novi udje in pobirali letni doneski. Vrli Šent-Lenartski pevci so obljubili svojo pomoč. Da se tega zborovanja udeleži prav veliko rodoljubnih Slovencev in Slovenk, želi in vabi najljubnejše načelnništvo.

— (Predpustne veselice narodne čitalnice v Metliki) bodo letos: Dne 18. januarja: Tombola in ples; dne 1. februarja: Vodnikova svečanost; dne 10. februarja: Finale.

— (Prostovoljno gasilno društvo v Postojini) priredi zabavni večer v nedeljo dne 18. januarja t. l., v prostorih gosp. Al. Burgerja. Vspored: 1.) Petje. 2. Ples s kotilijonom. Godba: Češki kvintet. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Ustopnina za osebo 50 kr., z družino 80 kr. K prav obilni udeležbi vabi odbor.

— (Vabilo k plesnemu venčku,) kateri se priredi v Šmartnem pri Litiji s sodelovanjem pevskega zbora v nedeljo dne 18. t. m. v prostorih gosp. Ig. Zoreta. Vspored: 1.) Godba. 2.) Petje. 3.) Šaljiva igra: „Ponesrečena glavna skušnja. 4. Ples. Čisti dobodek je namenjen v korist blagajne snujočega pevskega društva „Zven“. Ustopnina 40 kr., dame 20 kr. Preplačilo se hvaležno vsprejmó. Začetek ob 7. uri zvečer. K obilni udeležbi vabi najljubnejše odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 13. januarja. Pri današnji delnozborski volitvi v kmetskih občinah volilnega okraja Hotebor-Haberu, katerega je poprej Staročeh Hubaček zastopal, izvoljen je bil mladočeški kandidat Fran Nickelfeld z 99 glasovi proti 15, katere je dobil Staročeh Danek.

Pariz 13. januarja. „Siecle“ javlja, da bode poslanec Dillon, ki dojde prihodnjo nedeljo iz Amerike na Francosko, definitivno izvoljen jednim voditeljem irske stranke.

Madrid 13. januarja. Zopetna preskava dognala, da v Olotu prijeta oseba ni Padlevski, morilec Seliverstova. Padlevski ima umetno zobovje, rečena oseba pa pristne zobe.

Dunaj 14. januarja. Nadvojvodinja Maria Antonija Inmaculata, hči Karola Salvatorja, umrla v Arcu.

Dunaj 14. januarja. „Wiener-Zeitung“ objavlja imenovanje velikega župana stolnobilgrajskega grofa Cziraky-ja dvornim svetnikom v vnanjem uradu.

Berolin 14. januarja. V jutrnji „Deutsche Medicinische Wochenschrift“ prijavil bode Koch nadaljna pojasnila o svojem zdravilu proti tuberkulozi ter popisal kako je zdravilo izumil in kako se pripravlja. Zdravilo je proizvod presnovljanja (Stoffwechselproduct) in spada najbrže k beljakovcem, vender pa po

svoji reakciji ni „toalbumin“. V gotovi koncentraciji uniči zdravilo živeči „protoplazma“ in stori ga nekrotičnega. Bacile uniči, ker jim odtegne vse pogoje življenja.

Razne vesti.

* (Žurnalisti v francoskem senatu.) Izmed devet novoizvoljenih senatorjev za francoski senat so štirje žurnalisti Ranc. E. Muynier, Dupny in Couteaun. Od prej je že v francoskem senatu naslednjih deset žurnalistov: Jules Simon, Challement Lacour, Lavertujon, de Pressensé, J. Lemoine, A. Gebrari, J. Hebrard, F. Chauveau, Pauliat in Dussolier. Jeden teh, J. Lemoine, je tudi član francoske akademije.

* (Sveti Kolumb.) Govori se, da misli papež Krištofa Kolumba proglasiti za svetnika. V ta namen je papež napravil nekaj prebescit mej škofi. Dosedaj se je že nad 700 škofov izreklo, da naj se Kolumb proglasi za svetnika.

* (Sedmi mejnarodni higijeniški kongres) bode letos v Londonu po sklepu kongresa l. 1887. Avstro-Ogersko zastopala bodeta na tem kongresu profesor F. Gruber in predsednik statističnega centralnega odbora, oddelni predstojnik d. Inama-Sternegg.

* (Zaprta urednika.) Kakor se javlja iz Krakova, je tamošnje sodišče na predlog državnega pravdnika zaprlo urednika necega novoosnovanega lista Artura Gorskega in Henrika Kluszynskega. Prva številka lista bila je zaplenjena zaradi socijalistiškega in revolucijonarnega zadržaja.

* (Dama preiskovalka Afrike.) Američanka Sheldon hoče po vsledu Stanley-jevem iti preiskovat Afriko, zlasti proučavati rodbinsko življenje v Afriki. Seboj vzame tudi tonograf, da ulovi neka sriških glasov. V februarjari odrine iz Sansibara. Seboj vzame poleg potnega lista in Stanley-jevih pisem več Arabcev in zamorskih žensk.

* (Koliko tehta milijarda?) Neki Pariški list je izračunal, da milijarda frankov tehta v srebru 5 milijonov, v zlatu 322 580, v bankovcih po 1000 frankov 1780, v bankovcih po 100 frankov pa 11.500 kilogramov. Če se računa, da mož nese 100 kil, treba bi bilo 18 mož, da nesó milijarde v bankovcih po 1000 frankov, 115, da jo neso v bankovcih po 100 frankov, 3225 mož, da neso za jedno milijardo zlatega in 30.000, da neso za jedno milijardo sbrnega denarja.

* (Čudna oporoka.) Te dni umrl je v Varšavi posestnik Rajkovski, ki je volil 10.000 gl. v ta namen, da se razdele mej deset oseb, ki so rojene 31. decembra 1800 in dopolnijo dne 31. decembra 1900 sto let. Denar se je sedaj uložil v hranilnico in se bodo obresti privedale h glavnici, dokler se ne izvrši oporoka pokojnikova.

* (Tri teleta) imela je nakrat krava nekega kmeta v Spannbergu pri Dürnkrotu na Doljem Avstrijskem. Vsa tri teleta so lisasta.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto gl. 4.60; za pol leta gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tuji:

13. januarja.

Pri **Matičel**: Mossetjg, Kellermann, Pascka, Theimer, Lenggel, Horowitz, Gruber, Burkhardt z Dunaja. — Kneifel iz Grada. — Reissmüller iz Plankeve grada. — Schefblit iz Prage. — Micich iz Pazina.

Pri **Stomu**: Pusbingger, Roth, Spielman z Dunaja. Wagner, Feiner iz Trsta. — Rongon, Klinger, Baas, Lipsch iz Dunajskega Novega mesta. — Homann iz Železnikov. — Weiss z Reke. — Pouše iz Mokronoga. — Leitner iz Lienca. Lachenbacher iz Trsta.

Pri **avstrijskem cesarju**: Aljančič iz Batrice. — Božič iz Idrije.

Pri **bavarskem dvoru**: Dsarili z Reke.

Pri **južnem kolodvoru**: Hausner z Dunaja. — Krajnc iz Kranja. — Vrančič iz Metlike. — Lang iz Trga na Koroškem.

Pri **Virantu**: Lapajne iz Ribnice.

Umrti so v Ljubljani:

13. januarja: Ivan Prinš k. črevlj. sin 4 leta, Hrenove ulice št. 14, za gobo. — Ivan Potočnik, delavca sin, 2½ leta, Hradskega vas št. 14, za katarom v želodeci. — Ivana Tušar, slikarja hči, 2 leti, Streliške ulice št. 11, za vnetjem u ožganov.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
13. jan.	7. zjutraj. 2. popol. 9. zvečer	745.3 mm. 746.4 mm. 745.5 mm.	-4.2° C -0.6° C -2.4° C	sl. szh. sl. szh. sl. szh.	obl. obl. obl.	0.00 mm.

Srednja temperatura -2.4°, za 0.2° nad normalom.

Dunajska borza

dné 14. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	90.80	91.25
Srebrna renta	90.5	91.45
Zlata renta	108.45	108.55
5% marona renta	103.30	103.45
Akcije narodne banke	995	993
Kreditne akcije	308	308.25
London	114.50	113.95
Srebro	—	—
Napol.	9.07	9.03
C. kr. cekini	41	37
Nemške marke	56 17/8	56
4% državne srečke iz l. 1854	25 gl.	130 gl. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179
Ogerska zlata renta 4%	—	103
Ogerska papirna renta 5%	—	101
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2 % zlati zam. listi	—	113
Kreditne srečke	100 gl.	181
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	164
Tranway-društ. velj. 170 gl. a. v.	—	219

Hiša št. 9 na Poljanah z vrtom

v prav dobrem stanju, prodá se pod ugodnimi pogoji. — Natančno pove gospa Jeki v dotični hiši.

Jakobu Zalazniku

na Starem trgu h. št. 21

vsak dan sveži

pustni krofi.

Pri
Jakobu Zalazniku
na Starem trgu h. št. 21
vsak dan sveži

pustni krofi.

Dorsch-evo olje iz kitovih jeter

najčistejše, najsvježejše in najuplívnejše vrste medicinalno olje iz kitovih jeter. Staropreverjeno sredstvo proti kašlju, zlasti pri plučnih boleznih, škrofeljnih itd.

Mala steklenica 50 kr., dvojna steklenica 90 kr.

Bergensko Dorsch-evo olje iz kitovih jeter v trioglatih steklenicah 1 gl. (793-28)

Deželna lekarna „Pri Mariji Pomagaj“
Ludovika Grečel-na
v Ljubljani, na Mestnem trgu 11.

Izvirno

Plznsko pivo

(slavno znano zimsko pivo)

iz meščanske pivovarne v Plznu v sodih in steklenicah

priporočá udano

F. SCHEDIWIY

glavna zaloga mešč. pivovarne v Plznu
Gradec, Annenstrasse 18.

Telefon 246.

(932-8)

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja

PAVEL SEEMANN v LJUBLJANI.

(926-5)